A°. 1838. WOENSDAG.

N°. 87. 31ste OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 27 October 1838.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de na te melden Slaven, te weten:

1°. JOANNES VITUS JANSSEN, voor den Slaaf *Anthonie Raspink*, aankomende de ROOMSCH CATHOLIJKE KERK en LIEFDE-FONDS.

2°. NATHANAEL VOLLENBEEK, GREGORIE CAREL DE L'ISLE en JOHANNES ZWIEP, eigenaren van- en voor den Slaaf *Flink*.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentien.

(35793) Heden morgen om ½ *Elf* ure, overleed tot onze bittere droefheid, ons Dochtertje CHRISTINA FREDERICA, in den jeugdigen ouderdom van nog geen *twee* jaren; dienende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden, van welkers deelneming wij ons overtuigd houden.

Paramaribo, 28 October 1838.

A. VAN VELZEN.
A. W. VAN VELZEN,
geb. MARQUARD.

(38365) *In* de maand December 1838, zal *te* AMSTERDAM, ten overstaan van den Notaris PIETER LOUWERSE, in het publiek worden geveild:

DRIE KWART aandeelen in de KOFFIJ-PLANTAADJE *BODENBURG*, gelegen in de *Matappica Kreek*. Wegens de verkoops voorwaarden enz. kan men informatien bekomen bij de ondergeteekenden, en bij afwezigheid van hun uit de Stad, ter Drukkerij van Mejufvrouwen GEZUSTERS SERRES.

F. P. PENARD qq.
A. ADOLF GEHRELS qq.

J. C. TELTING J. Gz. & Co. hebben per Kapiteins TJEBBES, ZAAL, MEDEVOORT en DE WEERD ontvangen en bieden te Koop aan:

VERSCHE *PROVISIEN*, *MANUFACTUREN* in soorten, als: fijne Linnen, Vries Bont, Dambord, enz; gemaakte Rokken, Jassen, Vesten en Broeken.

Houweelen, geelhechte Houwers, diverse BLIK- en IJZERWAREN.

Alsmede in voorraad:

EXQUISE RHIJN-, ROODE-, PORT A PORT-, CHAMPAGNE en andere fijne WIJNEN.

VISSCHERS GAREN, VISCHLIJNEN en KURKEN. (38846)

(34132) TIGCHELS, HOLLANDSCHE DEELEN en SPIJKERS, te Koop bij

GEBROEDERS REIJNS.

Weggedreven:

van achter het Erf van den WelEdelen Heer JAN SNIJDERS, in de *Saramaccastraat*, een *TENT-CORJAAL*, gemerkt met de letters G. Z. — Die hetzelve opvangt of kan aanwijzen, zal *genereus* worden beloond. — Adres ter dezer Drukkerij. (38847)

Paramaribo, 30 October 1838.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 27sten, de Nd. Am. Bark Cygnet, Kapt. C. Fitz, van Boston, hebbende 25 dagen reis. Passagiers de Heer Joseph Tyndall Tapin.

Den 28sten, het Schip de Vrede, Kapt. B. J. Wiersma, van Rotterdam, hebbende 45 dagen reis. Passagier: de Heer Henry Bodkin.

Den 28 Junij 1838 is te *'s Gravenhage*, gehouden de achtste jaarlijksche algemeene vergadering der *Maatschappij ter bevordering van het godsdienstig onderwijs onder de Slaven en verdere Heidensche bevolking in de Kolonie* Suriname, afdeeling *'s Gravenhage*. Deze maatschappij, alhier opgerigt in het jaar 1829 stelde zich voor om de Heidensche bevolking in de gemelde kolonie tot het Christendom te brengen, en derzelver onderwijs geheel en uitsluitend op te dragen aan de zendelingen der *Moravische* Broeders.

Daar nu in de kolonie de slaven hunne plantaadjes niet mogen verlaten, en de reis derwaarts slechts langs de rivieren met tentbooten kan geschieden, zoo vloeide daaruit noodwendig voort, dat de hulp, aan de zendelingen te verleenen, zeer groote kosten vorderde. Ofschoon vervolgens de treurige toestand van ons vaderland niet veel hoop gaf, dat de aanvankelijk ruime toetreding van vele leden zou voortduren, zoo was echter de maatschappij in staat om aan de *Moravische* Broeders in het jaar 1832 eene tentboot te schenken en in het volgende jaar eene tweede daarbij te voegen, van welke beide de jaarlijksche terugkeerende kosten voor de roeinegers de aanzienlijke som van 2920 gulden bedragen. Het was te begrijpen, dat alstoen de zendelingen gemakkelijk den toegang konden bekomen tot vele plantaadjen, zoodat zij thans reeds op *zeventig* derzelven onderwijs geven. In het jaar 1834, toen de meer gunstige toestand van ons vaderland uitzigt gaf op ruimere deelneming van onze landgenooten, heeft de maatschappij in *Suriname* eene plantaadje gekocht ten behoeve der zendelingen, en in het jaar 1836 is eene derde tentboot ter hunner beschikking gesteld. De zendelingen der *Moravische* broeders zijn bijzonder, welligt meer dan eenige andere, geschikt om deze ruwe Heidenen te onderwijzen, zonder dat bij hen eene overmatige drift tot vrijheid wordt opgemerkt, veel min aanleiding gegeven tot eenige losbandigheid, daar de broeders, in tegendeel, hunne kweekelingen tot goede bruikbare menschen vormen, van meer waarde voor hunne meesters dan vroeger. Uit dien hoofde ook maakt het Gouvernement der Kolonie geene zwarigheid, hun de hulpzame hand te bieden, en heeft hetzelve niet alleen het onderwijs der Gouvernements-slaven en Vrijnegers aan hunne zorg toevertrouwd, maar ook ten hunnen gebruike afgestaan de woningen op eene tweede plantaadje.

Thans smeeken de wilde boschnegers om van zoo voortreffelijke zendelingen den weg ter zaligheid te leeren, en in het district *Nickerie* verlangt bijna de geheele Heidensche bevolking, naar hun onderwijs, terwijl de Europeanen, door de ondervinding voorgelicht, zulks met al hun vermogen bevorderen.

Jaarlijks vermeerderen dan ook de noodzakelijke onkosten om dit gewigtige werk in stand te houden, en tot nu toe was het hoofdbestuur in staat daarin te voorzien. Ofschoon toch de gewone jaarlijksche contributie slechts *twee gulden vijftig cents* bedraagt (benevens de toelage van eenige leden, die zich tot eene hoogere bijdrage verbonden hebben, alsmede de giften van Zijne Majesteit den Koning), zoo is het alhier gevestigde hoofdbestuur reeds in staat geweest, om in acht jaren tijds naar *Paramaribo* over te zenden de aanzienlijke som van *negen en twintig duisend acht honderd en tien gulden*. Thans echter, bij zoo gelukkigen voortgang en zoo groote uitbreiding van het werk der Evangelische broeders, is men niet meer in staat de vereischte gelden te bezorgen en reeds verhinderd geweest, aan de aanvrage om eene *vierde* tentboot, hoo noodig ook, te voldoen.

Echter blijft bij het hoofdbestuur de hoop levendig, dat in ons Vaderland de heilige ijver, om het Christendom te bevorderen, nog velen zal bewegen, om door eene kleine bijdrage mede te werken, ten einde aan eene zoo nuttige instelling, die reeds zoo gezegende vruchten dragt, de uitbreiding te geven, welke door de omstandigheden gevorderd wordt; terwijl daardoor tevens het Nederlandsche Zendeling-genootschap wordt te gemoet gekomen en in dege-

legenheid gesteld, met meer kracht in onze Oost-Indische bezittingen deszelfs weldadigen arbeid voort te zetten.

Bij gemeld rapport, is de Redactie dezer Courant, door vriendelijke mededeeling, in de gelegenheid gesteld, bij bovengenoemd Verslag, het volgende te voegen:

Op het einde van het jaar 1837 bestond de Moravische Broedergemeente alhier aan *Paramaribo*, uit een aantal van 3480 personen, dewelke in onderscheidene klasse verdeeld zijn, als: aangenomene ledematen; gedoopte volwassenen en kinderen; leerlingen en degenen die zich onder de kerkelijke tucht bevinden.

Tot ultimo van 1837, hebben de Moravische Broeders de toegang verkregen tot op 80 plantaadjes, alwaar zich een aantal van 3230 personen bevinden, die mede in bovengenoemde klasse zijn verdeeld.

Ook hebben die werkzame Broeders, "menschen die hunne zielen hebben overgegeven voor de dienst van onzen Heere "Jezus Christus," in de jaren 1833 en 1837, de met onderscheidene gevaren en zware vermoeijenissen gepaard gaande reizen gedaan naar de vrije Saramaccaner Boschnegers, alsmede naar het Opperdistrict *Nickerie*.

Mengelingen.

RECEPT, UIT EEN OUD BOEK, OM IETS SENTIMENTEELS TE BEREIDEN.

Neem eene gelijke hoeveelheid strepen en uitroepings-teekenen, welluidende vrouwennamen en reine, hemelsche, eeuwige liefde: strooi hierover eenig sommelkruid, bestaande uit ziels-wegsmeltingen, zuchten, neêrzijgingen, hartkloppingen, ziels-opkrimpingen, jongste vaarwellen, laatste kusschen, handdrukkingen, snikken, dood, graf, assche, eeuwigen nacht, grondelooze zee der eeuwigheid, enz.; meng dit alles wel onder één, giet er dan eene saus van stille, zachte, gloeijend heet gemaakte tranen op. Wil men aan deze bereiding een *haut gout* geven, men ga te rade met de Hoogduitsche keuken, die ons de ingrediënten daartoe mildelijk aan de hand zal geven, als: millioenen spheren, werelden, zonnen, harmonische spheren-concerten, wandelende volken, donders, lichtstroomen, engelen, seraphs, cherubs, wormpjes, planeten, zandkorrels, verzinkingen in het niet enz. Wanneer men er eene zoete saus op wil maken, moeten er (volgens den Duitschen smaak), vele zaligheidscheppende blikken, morgenwolkjes, stillende zephyrs en wasemende nachtviooltjes, bijkomen. Wil men dit alles naar den smaak opdisschen, dan moet dit in Saxisch porceleinen schotels geschieden, rijkelijk met geëmailleerd beeldwerk en breede randen voorzien, zoodat zij slechts weinig van deze bereiding kunnen bevatten; dit geeft een beter oog, waarom ook de hedendaagsche koks allerhande soort van spijs aldus op de publieke tafels zetten.

DE KROONING EENER TOONEEL-KUNSTENARESSE.

Sedert eenigen tijd bestond tusschen Mme. *Cambrici* en de zangeres *Marina*, welke beide aan den schouwburg van *Vallé*, te *Napels*, verbonden waren, eene groote ijverzucht, die tot haat en wangunst oversloeg.

De signora *Marina* verscheen gedurende veertien dagen in de opera's van het *repertorium*, waarin zij den voorrang verkreeg boven hare mededingster. Bravo's, gepaard met stampvoeten, enz, klonken door de zaal, telken reize als zij op het tooneel verscheen. Hare bewonderaars deden het aan geene bouquetten en lauwerkransen ontbreken; eindelijk was de zegepraal volkomen.

Sommige kunstgenooten van *Cambrici* schepten er vermaak in haar te plagen, wegens haren verloren voorrang, en het verdriet, dat zij er over gevoelde.

»Ik! verdriet!" zeide zij met verkropten spijt, »integendeel, *Marina* zingt verrukkelijk; zij verdient de bravo's; ik zelve wil haar dezen avond eene kroon toewerpen."

Hare mededingster werd dien avond met de levendigste toejuichingen ontvangen, en er werden, als gewoonlijk, na het einde van het eerste bedrijf bouquetten op het tooneel geworpen. Eensklaps zag men eene kroon, van boven uit eene loge, op het hoofd van *Marina* nedervallen: zij gaf eenen gil, en viel dood op het tooneel.

De kroon was — van massief brons!

SIR SIDNEY SMITH.

Tijdens sir *Sidney Smith* zich in dienst bevond van *Gustaaf III*, Koning van Zweden, die met Keizerin *Catharina II* in oorlog was, had hij met zijn zeevolk eene landing gedaan, eene door de Russen bezette batterij veroverd en de stukken van dezelve vernageld. De Russen keerden echter terug, en de Engelschen waren genoodzaakt naar hunne sloepen de vlugt te nemen, wilden zij niet afgesneden worden. Sir *Sidney*, die zich te ver van het strand verwijderd had, zag geen ander middel, om het oog des vijands te ontgaan, dan door op eenen boom te klimmen. Eindelijk trokken de Russen af, en sir *Sidney* haastte zich, zijne schuilplaats te verlaten. Ongelukkig raakte hij verdwaald, en stond op eens voor een diep moeras; hier zag hij geenen uitweg, en zijn oog ontwaarde aan de overzijde niets dan eenen Russischen Soldaat, van eene reusachtige lengte. In de Russische taal riep hij hem toe: »kom hier, en breng mij over het water." Werktuigelijk gehoorzaamde de Rus en sir *Sidney* klom op deszelfs schouders. Onderweg vroeg hem de Engelschman, of hij ook een der dapperen was, die zich zoo moedig tegen den vijand hadden gekweten? »Welzeker," antwoordde de Rus, »en onze kolonel had zich gevleid den admiraal zelven gevangen te nemen, want, men zegt, dat hij ons meer kwaad heeft gedaan, dan al de Zweden te zamen." »Dat was nog eerst eene goede vangst geweest," hernam sir *Sidney* lagchende, »zulks moest u eens te beurt vallen." »Ik denk er niet aan" was het antwoord. Zoo al pratende, bereikten zij den tegenovergestelden oever. De soldaat liet sir *Sidney* voorzigtig van zijne schouders; deze gaf hem eenig geld, en haastte zich naar de sloepen, alwaar hij behouden aankwam. Eerst toen de soldaat bij zijne kameraden terugkeerde, werd hij ontwaar, dat hij den vijandelijken admiraal zelven had gedragen, en het middel tot zijne ontkoming was geweest.

ALLERLEI.

Joan Basilowitz, Groot-Vorst van Muscovië, een vorst van zeer wreeden aard, op zekeren dag gehoor verleenende, had een Italiaan de onvoorzigtigheid, zich in zijne tegenwoordigheid te dekken, en deze daad ontstak hem dermate in woede, dat hij den afgezant den hoed op het hoofd deed vast spijkeren. Deze wreedheid schrok echter eenen anderen gezant niet af, om de eer, het regt en de waardigheid van zijn hof te handhaven. *Jeronimus Boze*, afgezant van *Elisabeth*, Koningin van Engeland, volgde koelbloedig den Italiaan in stoutheid. De Vorst vroeg hem onverwijld, of hem ontgaan was, wat eenen ander deswege was wedervaren. »Het is mij niet onbekend," antwoordde de fiere gezant, »maar het is mij ook bewust, dat ik de Koningin van Engeland bij u vertegenwoordig; *Elisabeth* zou hare eer weten te handhaven, indien men zich durfde vermeten haren afgezant te beleedigen." De Vorst was over dit stoutmoedig antwoord zoo verrukt als verrast, zich tot zijne hovelingen keerende, riep hij uit: »Wie uwer zou aldus durven handelen, om het belang en de eer van zijn' gebieder te handhaven?"

Zeker niet onaanzienlijk burger van Londen, was bij het bezoek van den Maarschalk SOULT in het dok aldaar tegenwoordig, en had deszelfs toespraak gehoord, doch, daar hij geen Fransch verstond, dezelve niet regt begrepen. De Maarschalk was begonnen met te zeggen: »J'éprouve une profonde impression en répondant au toast, que *vient de porter* M. le président." Te huis komende vroeg Mrs. hem, wat de Maarschalk zoo al gezegd had. »Ja, regt weet ik het niet, maar hij erkende terstond, dat hij *onzen wijn en porter approuveerde*."

Prins *Willem III*. had eens eene krijgsbeweging op het oog, die hij zorgvuldig verborgen hield. Op den togt poogde een zijner hoofd-officieren in het geheim te dringen en verzocht den prins ronduit hem hetzelve te willen mededeelen. — »Maar indien ik het u mededeelde?" vroeg de prins, »kan ik er staat op maken, dat gij een geheim bewaren kunt?" »Ongetwijfeld," hervatte de officier. »Welnu, weet dan," sprak *Willem*, »dat ik hiertoe, even als gij, de bekwaamheid bezit."

Stand der Maan.

2	November	VOLLE MAAN.
9	»	LAATSTE KWARTIER.
17	»	NIEUWE MAAN.
24	»	EERSTE KWARTIER.

Watergetijden.

		Hoog Water.		Laag Water.	
31	WOENSDAG.	's mor.	4-15	's av.	10-11
1	DONDERDAG.	»	5-06	»	11-05
2	VRIJDAG.	»	6-00	»	12-00
3	ZATURDAG.	»	6-51	»	12-56

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.